

Forslag

til

Lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg.

(Ophævelse af landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg og ændret klageadgang).

Fremsat den 11. oktober 1972 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om børne- og ungdomsforsorg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 413 af 28. august 1970, som ændret ved lov nr. 96 af 17. marts 1971 og lov nr. 90 af 29. marts 1972, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

„§ 6. Den sociale ankestyrelse behandler klager over afgørelser vedrørende beslutninger om børneværnsforanstaltninger m.v.“.

2. I § 17, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“ til: „den sociale ankestyrelse“.

3. I § 32, *1. pkt.*, ændres „landsnævnet“ til: „den sociale ankestyrelse“, og i *2. pkt.* ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

4. § 46, *stk. 2, 2. pkt.*, affattes således:

„De skal have underretning om afgørelsen ved anbefalet brev med oplysning om adgangen til at indbringe sagen for den sociale ankestyrelse og om fristen herfor.“

5. I § 48, *stk. 2*, ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

6. I § 49 ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

7. I § 52, *stk. 1*, ændres „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“ til: „den sociale ankestyrelse“.

8. I § 52, *stk. 2*, ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

9. § 53, *stk. 1*, affattes således:

„Klagen til ankestyrelsen kan indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.“

10. § 53, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af styrelseschefen.“

11. I § 53, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

12. § 53, *stk. 3, 2. pkt.*, affattes således:

„Dog kan styrelseschefen eller den af ankecheferne, som styrelseschefen bemyndiger hertil, under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en beslutning ikke må iværksættes, før ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen.“

13. § 54 affattes således:

„§ 54. Når ankestyrelsen bliver bekendt med forhold, der synes at gøre hjælpeforanstaltninger påkrævet, kan ankestyrelsen give børne- og ungdomsværnet pålæg om at foretage fornødne undersøgelser i sagen eller selv foretage sådanne undersøgelser.“

Stk. 2. Såfremt børne- og ungdomsværnet herefter ikke iværksætter påkrævede foranstaltninger, kan ankestyrelsen træffe beslutning herom og pålægge børne- og ungdomsværnet at gennemføre beslutningen.

Stk. 3. Styrelseschefen eller den af ankecheferne, som styrelseschefen bemyndiger hertil, kan give pålæg om iværksættelse af

sådanne foreløbige foranstaltninger, som af hensyn til barnets velfærd ikke kan opsættes."

14. § 55 ophæves.

15. I § 57, stk. 1, ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“, og „nævnet“ til: „ankestyrelsen“.

16. I § 57, stk. 2, ændres „landsnævnets“ til: „ankestyrelsens“.

17. I § 64, stk. 5, 1. pkt., ændres „1 måned“ til: „4 uger“ og „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“ til: „den sociale ankestyrelse“ samt „§§ 53-55“ til: „§§ 53 og 54“.

18. I § 82, stk. 1, 1. pkt., ændres „en måned“ til: „4 uger“ og „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“ til: „den sociale ankestyrelse“ samt „§§ 53-55“ til: „§§ 53 og 54“.

19. I § 82, stk. 2, ændres „Landsnævnets“ til: „Ankestyrelsens“.

20. § 100 affattes således:

„§ 100. Børne- og ungdomsværnets afgø-

relser om forældrenes betaling og om anvendelse af barnets eller den unges formue eller renteindtægter kan af forældrene eller værgen inden 4 uger indbringes for den sociale ankestyrelse efter reglerne i § 53.“

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft samtidig med loven om den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Afgørelser, som før lovens ikrafttræden er truffet af børne- og ungdomsværnet, og som kunne indbringes for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, kan indbringes for den sociale ankestyrelse i indtil 1 måned efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Det samme gælder landsnævnets afgørelser, som før lovens ikrafttræden kunne indbringes for socialministeriet. Om adgangen til at se bort fra overskridelse af klagefristen gælder reglen i § 53, stk. 2.

Stk. 3. Behandlingen af ankesager, som ved lovens ikrafttræden endnu ikke er færdigbehandlet af landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, tilendebringes af den sociale ankestyrelse.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 193 af 4. juni 1964 om børne- og ungdomsforsorg (Folketingstidende 1963-64, sp. 1888, 2201, 5474, 5647; tillæg A, sp. 617; tillæg B, sp. 977, 1113; tillæg C, sp. 625) er ændret ved lov nr. 245 af 4. juni 1969 (ændrede refusionsregler som led i byrdefordelingen mellem stat og kommuner), lov nr. 579 af 19. december 1969 (aldersgrænser), lov nr. 608 af 30. december 1969 (efterværn), lov nr. 230 af 27. maj 1970 (vedrørende den lokale og centrale administration), lov nr. 96 af 17. marts 1971 (ændrede tilskudsregler for daginstitutioner), og lov nr. 90 af 29. marts 1972 (ændrede tilskudsregler for daginstitutioner).

Lovforslaget er en følge af det samtidig fremsatte forslag til lov om den sociale ankestyrelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger til dette forslag.

Lovforslaget blev fremsat for folketinget i folketingsåret 1971-72, 2. samling, Folketingstidende, tillæg A, sp. 2415, folketingsforhandlinger, sp. 3005, 3591. Forslaget genfremsættes uændret.

32 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

ad 1. For afgørelser, der vedrører hjælpeforanstaltninger m.v. efter loven, afløser ankestyrelsen landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg og for en enkelt gruppe sagers vedkommende, jfr. gældende lovs § 55, socialministeren som øverste administrative klageinstans. Ankestyrelsens sammensætning fremgår af forslaget til lov om den sociale ankestyrelse §§ 2-7.

ad 2.-8., 11. og 15.-19. Ændringerne er redaktionelle.

ad 9., 14. og 20. Efter lov om børne- og ungdomsforsorg har fristen for prøvelse af beslutninger om hjælpeforanstaltninger m.v. ved landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg været 1 måned. Samme frist har været gældende for de afgørelser, truffet af landsnævnet, som i medfør af den gældende lovs § 55 har kunnet indbringes for socialministeren.

Det foreslås, at ankefristen som for det øvrige område, der henlægges under ankestyrelsen, fastsættes til 4 uger, efter at klageren har modtaget meddelelse om afgørelsen.

Da lovforslaget om den sociale ankestyrelse indebærer, at de centrale administrative ankefunktioner samles i og varetages af ankestyrelsen, vil den gældende lovs § 55 kunne ophæves.

ad 10. Der henvises til bemærkningerne til § 11 i forslaget til lov om den sociale ankestyrelse.

ad 12.-13. I den gældende lovs § 53, stk. 3, og § 54, stk. 3, har landsnævnets formand en særlig kompetence. Ifølge § 53, stk. 3, er sagens indbringelse for landsnævnet ikke til hinder for iværksættelse af foranstaltninger, der er besluttet af børne- og ungdomsværnet, medmindre landsnævnets formand under ganske særlige omstændigheder bestemmer, at en beslutning ikke må iværksættes, før landsnævnet har truffet afgørelse i sagen. Den gældende lovs § 54, stk. 3, indeholder hjemmel til,

at landsnævnets formand kan give børne- og ungdomsværnet pålæg om at iværksætte sådanne foreløbige foranstaltninger, som af hensyn til barnets velfærd ikke kan opsættes.

Det foreslås, at den kompetence, landsnævnets formand har, overføres til styrelseschefen eller den af ankecheferne, som styrelseschefen bemyndiger hertil.

Til § 2.

Det foreslås som overgangsbestemmelse, at afgørelser, der hidtil har kunnet indbringes for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg eller for socialministeren, men som ikke ved lovens ikrafttræden er indanket, i 1 måned efter lovens ikrafttræden kan indbringes for ankestyrelsen.

Af praktiske grunde foreslås det, at ankesager, som ved lovens ikrafttræden endnu ikke er færdigbehandlet af landsnævnet, tilendebringes af den sociale ankestyrelse. Afgørelser, som ved lovens ikrafttræden er indbragt for socialministeren, forudsættes færdigbehandlet i socialministeriet.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i lovforslagets § 1 nævnte bestemmelser i den nugældende formulering, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 6. For landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg kan i overensstemmelse med denne lovs regler indbringes klager vedrørende beslutninger om børneværnsforanstaltninger m. v.

Stk. 2. Landsnævnet består af

1. en af kongen udnævnt formand, der opfylder de almindelige betingelser for udnævnelse til landsdommer,

2. en repræsentant for socialstyrelsen,

3. et af socialministeren beskikket medlem og

4. to af folketinget valgte medlemmer.

Stk. 3. For hvert af de i stk. 2, nr. 1-3, nævnte medlemmer beskikker socialministeren en stedfortræder, og folketinget vælger en stedfortræder for hvert af de i stk. 2, nr. 4, nævnte medlemmer. Stedfortræderen for formanden skal opfylde de almindelige betingelser for udnævnelse til landsdommer.

Stk. 4. Beskikkelse og valg af de i stk. 2, nr. 3 og 4, nævnte medlemmer og stedfortrædere for disse gælder for 4 år, svarende til den kommunale valgperiode. Et medlem eller en stedfortræder afgår dog ved udgangen af den måned, i hvilken han fylder 70 år.

Stk. 5. En beslutning af landsnævnet er gyldig, når mindst 3 medlemmer stemmer for den.

§ 17. De i §§ 14-16 nævnte tilforordnede deltager i børne- og ungdomsværnets møder uden stemmeret. Afviger deres synspunkter fra medlemmernes, skal bemærkning herom tilføres børne- og ungdomsværnets protokol og udskrift snarest sendes til landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler for vederlag til dommeren, den pædagogisk-psykologiske konsulent og embedslægen for deres medvirken i børneværnsager. Udgifterne afholdes af staten.

Forslaget.

1. § 6 affattes således:

„§ 6. Den sociale ankestyrelse behandler klager over afgørelser vedrørende beslutninger om børneværnsforanstaltninger m. v.“

2. I § 17, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“ til: „den sociale ankestyrelse“.

Gældende formulering.

§ 32. Beslutninger, som kan indbringes for landsnævnet, skal meddeles de klageberettigede ved anbefalet brev, medmindre de har frafaldet sådan meddelelse. Der skal samtidig gives oplysning om adgangen til at indbringe sagen for landsnævnet og om fristen herfor.

§ 46. Beslutning om ophør af hjælpeforanstaltninger træffes af det børne- og ungdomsværn, der har forsorgen for pågældende. Bor forældremyndighedens indehaver i en anden kommune, skal der dog forinden forhandles med børne- og ungdomsværnet i denne kommune.

Stk. 2. Inden der træffes beslutning om afslag på andragende om endelig eller forsøgsvis hjemgivelse, skal forældremyndighedens indehaver eller, hvis pågældende ikke længere er under forældremyndighed, værgerne have lejlighed til at udtale sig for børne- og ungdomsværnet. De skal have underretning om afgørelsen ved anbefalet brev med oplysning om adgangen til at indbringe sagen for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg. Unge, der ikke længere er under forældremyndighed, skal have lejlighed til at afgive erklæring i sagen.

§ 48. Hvis fortsat udøvelse af forsorg i henhold til § 28 for en ung skønnes for tiden at være uigennemførlig, f. eks. på grund af åbenbar uvilje mod samarbejde hos den unge eller dennes forældre, kan børne- og ungdomsværnet beslutte, at forsorgen skal begrænses til, at børne- og ungdomsværnet holder sig underrettet om barnets eller den unges udvikling, således at hjælpeforanstaltninger iværksættes, såfremt dette måtte vise sig hensigtsmæssigt og gennemførligt. Meddelelse om beslutningen sendes straks til socialstyrelsen.

Stk. 2. Skønnes i særlige tilfælde en således begrænset forsorg formålsløs, kan landsnævnet efter indstilling af det børne- og ungdomsværn, der har forsorgen for den unge, eller af forstanderen for den institution, hvori den unge er anbragt, beslutte, at den unge skal udgå endeligt af forsorg.

Stk. 3. Børne- og ungdomsforsorgen bortfalder, såfremt den unge idømmes straf af ungdomsfængsel.

Forslaget.

3. I § 32, 1. pkt., ændres „landsnævnet“ til: „den sociale ankestyrelse“, og i 2. pkt. ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

4. § 46, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

„De skal have underretning om afgørelsen ved anbefalet brev med oplysning om adgangen til at indbringe sagen for den sociale ankestyrelse og om fristen herfor.“

5. I § 48, stk. 2, ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

Gældende formulering.

§ 49. Når et barn eller en ung i henhold til § 28 er anbragt i et børne- og ungdomshjem, under særforsorg eller gennem en anerkendt forening i familiepleje, kan beslutning om endelig eller forsøgsvis hjemgivelse kun tages med tilslutning af henholdsvis hjemmets forstander, særforsorgsinstitutionens leder eller foreningen, medmindre landsnævnet godkender beslutningen.

§ 52. For *landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg* kan indbringes følgende beslutninger truffet af børne- og ungdomsværnet:

1. Beslutninger om hjælpeforanstaltninger i henhold til kapitel 4.

2. Afslag på andragende om ophør af hjælpeforanstaltninger eller om forsøgsvis hjemgivelse.

3. Beslutninger om genanbringelse af et barn eller en ung efter forsøgsvis hjemgivelse.

4. Beslutninger om anbringelse eller tilbageholdelse af et barn eller en ung i en psykiatrisk hospitalsafdeling eller et hospital for sindslidende.

5. Afslag på anmodning om anvendelse af lovens hjælpemuligheder.

Stk. 2. Berettiget til at indbringe en sag for landsnævnet er forældremyndighedens indehaver, den, der faktisk udøver forældremyndigheden, samt, såfremt den pågældende ikke længere er under forældremyndighed, den unge eller hans værge.

§ 53. Sagen skal indbringes for landsnævnet inden 1 måned fra modtagelsen af underretningen om børne- og ungdomsværnets beslutning.

Stk. 2. De af landsnævnets afgørelser, der kan indbringes for retten, jfr. § 57, skal foreligge inden 2 måneder. Samtidig med at der gives underretning om afgørelsen til den, der har indbragt sagen for landsnævnet, skal pågældende gøres bekendt med adgangen til at begære sagen forelagt for domstolene og den derfor fastsatte frist.

Stk. 3. Indbringelse af sagen for landsnævnet hindrer ikke iværksættelse af de af børne- og ungdomsværnet besluttede foran-

Forslaget.

6. I § 49 ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

7. I § 52, stk. 1, ændres „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“ til: „den sociale ankestyrelse“.

8. I § 52, stk. 2, ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

9. § 53, stk. 1, affattes således:

„Klagen til ankestyrelsen kan indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.“

10. § 53, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af styrelseschefen.“

11. I § 53, stk. 3, 1. pkt., ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“.

Gældende formulering.

staltninger. Dog kan landsnævnets formand under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en beslutning ikke må iværksættes, før nævnet har truffet afgørelse i sagen.

§ 54. Når en sag er indbragt for landsnævnet, eller dette på anden måde bliver bekendt med forhold, der synes at gøre hjælpeforanstaltninger påkrævet, kan landsnævnet give børne- og ungdomsværnet pålæg om at foretage fornødne undersøgelser i sagen eller selv foretage sådanne undersøgelser.

Stk. 2. Såfremt børne- og ungdomsværnet herefter ikke iværksætter påkrævede foranstaltninger, kan landsnævnet træffe beslutning herom og pålægge børne- og ungdomsværnet at gennemføre beslutningen.

Stk. 3. Landsnævnets formand kan give pålæg om iværksættelse af sådanne foreløbige foranstaltninger, som af hensyn til barnets velfærd ikke kan opsættes.

§ 55. Landsnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelser vedrørende et børne- og ungdomsværns afslag på anmodning om anvendelse af lovens hjælpemuligheder kan dog inden 1 måned af de i § 52, stk. 2, nævnte personer indbringes for socialministeren.

§ 57. De i § 52, stk. 2, nævnte personer kan inden 4 uger ved henvendelse til landsnævnet kræve følgende af nævnet truffne afgørelser forelagt for landsretten i den landsretskreds, hvor vedkommende børne- og ungdomsværn har hjemting:

1. Beslutninger i henhold til § 52, stk. 1, nr. 1, eller § 54 vedrørende et barns eller en ungs anbringelse uden for hjemmet.

2. Afslag på andragende om endelig eller forsøgsvis hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet.

3. Afslag på anmodning om godkendelse i henhold til § 49 af endelig eller forsøgsvis hjemgivelse.

Forslaget.

12. § 53, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

„Dog kan styrelseschefen eller den af ankecheferne, som styrelseschefen bemyndiger hertil, under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en beslutning ikke må iværksættes, før ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen.“

13. § 54 affattes således:

„**§ 54.** Når ankestyrelsen bliver bekendt med forhold, der synes at gøre hjælpeforanstaltninger påkrævet, kan ankestyrelsen give børne- og ungdomsværnet pålæg om at foretage fornødne undersøgelser i sagen eller selv foretage sådanne undersøgelser.“

Stk. 2. Såfremt børne- og ungdomsværnet herefter ikke iværksætter påkrævede foranstaltninger, kan ankestyrelsen træffe beslutning herom og pålægge børne- og ungdomsværnet at gennemføre beslutningen.

Stk. 3. Styrelseschefen eller den af ankecheferne, som styrelseschefen bemyndiger hertil, kan give pålæg om iværksættelse af sådanne foreløbige foranstaltninger, som af hensyn til barnets velfærd ikke kan opsættes.“

14. § 55 ophæves.

15. I § 57, stk. 1, ændres „landsnævnet“ til: „ankestyrelsen“ og „nævnet“ til: „ankestyrelsen“.

Gældende formulering.

4. Beslutninger om genanbringelse af et barn eller en ung efter forsøgsvis hjemgivelse.

5. Beslutninger om anbringelse eller tilbageholdelse af et barn eller en ung i en psykiatrisk hospitalsafdeling eller et hospital for sindslidende.

Stk. 2. Er landsnævnets beslutning stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten ikke kræves, før der er forløbet 6 måneder, medmindre en kortere frist er fastsat af retten.

§ 64. Ingen må modtage mere end 2 børn under 14 år i dagpleje mod betaling uden at have tilladelse dertil fra det stedlige børne- og ungdomsværn, der skal påse, at forholdene er opdragelsesmæssigt og sundhedsmæssigt forsvarlige.

Stk. 2. Tilladelse kan gives for enkelte bestemte børn eller for et bestemt antal skiftende børn. Der kan ikke gives nogen tilladelse til at have mere end 7 børn i dagpleje.

Stk. 3. Børne- og ungdomsværnet fører tilsyn med privat dagpleje, hvortil der fordrer tilladelse. Såfremt børne- og ungdomsværnet efter undersøgelse finder, at der ikke er tilstrækkelig grund til tilsynet, træffer det beslutning om ophævelse af tilsynet.

Stk. 4. Såfremt børne- og ungdomsværnet bliver bekendt med, at forholdene i en familie ikke gør anbringelse i dagpleje forsvarlig, kan det efter undersøgelse bestemme, at familien ikke må modtage børn i dagpleje.

Stk. 5. Den, der har fået afslag på en anmodning om tilladelse til at modtage børn i dagpleje eller har fået tilladelsen inddraget, kan inden 1 måned indbringe sagen for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg efter reglerne i §§ 53-55. Det samme gælder for den, over for hvem der er truffet bestemmelse i henhold til stk. 4.

§ 82. Den, der har fået afslag på en anmodning om plejetilladelse eller har fået sådan tilladelse inddraget, kan inden en måned indbringe sagen for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg efter reglerne i §§ 53-55. Det samme gælder den, over for

Forslaget.

16. I § 57, *stk. 2*, ændres „landsnævnets“ til: „ankestyrelsens“.

17. I § 64, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres „1 måned“ til: „4 uger“ og „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“ til: „den sociale ankestyrelse“ samt „§§ 53-55“ til: „§§ 53 og 54“.

18. I § 82, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „en måned“ til: „4 uger“ og „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“ til: „den sociale ankestyrelse“ samt „§§ 53-55“ til: „§§ 53 og 54“.

Gældende formulering.

hvem der er nedlagt forbud mod flytning eller hjemtagelse af et plejebarn.

Stk. 2. Landsnævnets afgørelse vedrørende forbud mod hjemtagelse kan af den pågældende kræves forelagt for domstolene efter reglerne i §§ 57-60.

§ 100. Børne- og ungdomsværnets afgørelser om forældrenes betaling og om anvendelse af barnets eller den unges formue eller renteindtægter kan af forældrene eller værgen inden en måned indbringes for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg. Landsnævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Forslaget.

19. I § 82, *stk. 2*, ændres „Landsnævnets“ til: „Ankestyrelsens“.

20. § 100 affattes således:

„§ 100. Børne- og ungdomsværnets afgørelser om forældrenes betaling og om anvendelse af barnets eller den unges formue eller renteindtægter kan af forældrene eller værgen inden 4 uger indbringes for den sociale ankestyrelse efter reglerne i § 53.“